

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygedagpenge

(Udvidet ret for arbejdsgiver til refusion og for selvstændige til sygedagpenge som følge af covid-19)

§ 1

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 2. februar 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 339 af 2. april 2019 og lov nr. 1555 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 43 indsættes før overskriften før § 44:

”§ 43 a. En selvstændig erhvervsdrivende, som i øvrigt opfylder lovens betingelser, har ret til sygedagpenge fra kommunen i de første 2 uger af sygeperioden, hvis den selvstændiges uarbejdsdygtighed efter § 7 skyldes covid-19.

Stk. 2. En selvstændig erhvervsdrivende, som ikke efter § 7 er uarbejdsdygtig, men som i øvrigt opfylder lovens betingelser, har ret til sygedagpenge fra kommunen i den periode, hvor den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19.

Stk. 3. Anmeldelse af fraværet til kommunen efter stk. 1 og 2 skal ske senest 3 uger efter første fraværsdag ved at udfylde en blanket, som udleveres af kommunen. Kommunen kan se bort fra overskridelse af fristen i pkt. 1 af de grunde, som fremgår af § 43, stk. 5.”

2. Efter § 53 a, indsættes i *kapitel 19*:

”§ 53 b. En arbejdsgiver har ret til at få refusion fra kommunen i de første 30 kalenderdage af sygefraværet, hvis lønmodtagerens uarbejdsdygtighed efter § 7 skyldes covid-19, og lønmodtageren i øvrigt opfylder lovens betingelser. Refusionen beregnes efter reglerne om sygedagpenge fra kommunen til lønmodtagere, jf. § 47, stk. 1, 1. pkt. Refusionen kan dog højst ske med det beløb, som lønmodtageren har ret til efter § 50, stk. 2.

Stk. 2. For en lønmodtager, der i øvrigt opfylder lovens betingelser, har arbejdsgiveren, uanset at lønmodtageren ikke er uarbejdsdygtig efter § 7, ret til at få refusion fra kommunen for udbetalt løn for den periode, hvor lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19. Refusionen beregnes efter reglerne om sygedagpenge fra kommunen til lønmodtagere, jf. § 47, stk. 1, 1. pkt. Refusionen kan dog højst ske med det beløb, som lønmodtageren ville have ret til efter § 50, stk. 2, hvis lønmodtageren kunne få sygedagpenge, fordi lønmodtageren var uarbejdsdygtig efter § 7.

Stk. 3. § 59, stk. 1-8, finder anvendelse for anmeldelse af refusionskrav efter stk. 1 og 2.”

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Stk. 3. §§ 43 a og 53 b, som affattet ved denne lovs § 1, ophæves den 1. januar 2021.

§ 3

Stk. 1. § 1, nr. 1, finder anvendelse for selvstændige erhvervsdrivende, hvor første fraværsdag på grund af covid-19 indtraf den 27. februar 2020 eller senere. For fravær som følge af covid-19 med første fraværsdag i perioden fra den 27. februar 2020 og frem til lovens ikrafttrædelse kan der indgives anmodning om sygedagpenge indtil den 15. april 2020.

Stk. 2. § 1, nr. 2, finder anvendelse for en arbejdsgiver, der søger om refusion, hvis lønmodtagerens fravær skyldes covid-19, og første fraværsdag indtraf den 27. februar 2020 eller senere.

Stk. 3. For fraværsdage før den 1. januar 2021 finder bestemmelserne i §§ 43 a og 53 b i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, anvendelse, selv om ansøgning er indgivet efter lovens ophævelse, eller hvis ansøgning ikke er færdigbehandlet efter lovens ophævelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med nærværende lovforslag foreslås, at arbejdsgivere får en udvidet ret til refusion for løn eller sygedagpenge, der bliver udbetalt for lønmodtagere, der er fraværende som følge af covid-19. Ligeledes får selvstændige erhvervsdrivende udvidet ret til sygedagpenge for fravær som følge af covid-19.

Efter gældende regler har arbejdsgivere som udgangspunkt først ret til sygedagpengerefusion efter de første 30 kalenderdage (arbejdsgiverperioden). Selvstændige erhvervsdrivende har som udgangspunkt ikke ret til sygedagpenge for de første 2 ugers fravær (egenperioden).

Med lovforslaget foreslås, at arbejdsgiverne for det første får ret til at få refusion fra kommunen i arbejdsgiverperioden, hvis lønmodtagers uarbejdsdygtighed på grund af egen sygdom skyldes covid-19. For det andet får arbejdsgiverne ret til at få refusion for den periode, hvor en lønmodtager ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19, selvom sygedagpengelovens almindelige krav om at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom ikke er opfyldt.

For begge grupper er det en betingelse, at lovens øvrige krav er opfyldt.

I forhold til de selvstændige erhvervsdrivende foreslås for det første, at de får ret til at få sygedagpenge i egenperioden, hvis de er uarbejdsdygtige på grund af covid-19. For det andet får de selvstændige erhvervsdrivende ret til at få sygedagpenge for den periode, hvor de ikke kan varetage deres arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19, selvom de ikke opfylder sygedagpengelovens almindelige krav om at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

For begge grupper er det en betingelse, at lovens øvrige krav er opfyldt.

Lovforslaget skal medvirke til at afbøde de negative økonomiske konsekvenser, som spredningen af covid-19 allerede har og vil kunne få.

Da der er tale om et midlertidigt initiativ som følge af covid-19, er der i lovforslaget indsat en ophørsklausul, hvorefter de midlertidige regler ophører den 1. januar 2021.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Arbejdsgiverperioden

2.1.1. Gældende ret

Efter § 30, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 2. februar 2020, har en lønmodtager, som ikke får udbetalt fuld løn under sygdom, ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 30 kalenderdage fra første fraværsdag.

Retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren er betinget af, at lønmodtageren på første fraværsdag opfylder et beskæftigelseskrav, som betyder, at lønmodtageren på første sygefraværsdag har været ansat uafbrudt i de seneste 8 uger før fraværet hos den pågældende arbejdsgiver, og i denne periode har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i mindst 74 timer, jf. sygedagpengelovens § 30, stk. 2.

Efter sygedagpengelovens § 33, stk. 1, nr. 2, indtræder retten til sygedagpenge fra kommunen bl.a., når retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren eller udbetaling af løn fra arbejdsgiveren er ophørt. For at have ret til sygedagpenge fra kommunen skal lønmodtageren være i beskæftigelse og have været i beskæftigelse i mindst 240 timer inden for de seneste 6 afsluttede kalendermåneder forud for første fraværsdag og i mindst 5 af disse måneder have været beskæftiget i mindst 40 timer i hver måned samt ikke have ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren for samme periode.

Retten til sygedagpenge er betinget af, at lønmodtageren er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, hvorvidt lønmodtageren kan anses for uarbejdsdygtig, skal ske på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på personens arbejdsevne, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 1. Det betyder, at personer, som har en sygdom, men som ikke er uarbejdsdygtige på grund af sygdommen, ikke har ret til sygedagpenge. Der er således ikke ret til sygedagpenge alene på baggrund af bestemte diagnoser; det afgørende er, om den sygdom, man har, betyder at man ikke kan varetage sit arbejde. Efter gældende praksis omfatter begrebet uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand blandt andet en række situationer, hvor den pågældende ikke er egentlig syg, men fraværende fra arbejdet på grund af lægeundersøgelser m.v.

En person, der er konstateret smittet med covid-19, må som udgangspunkt antages at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og dermed have ret til sygedagpenge.

For en person, der er sat i karantæne på grund af smitterisiko uden selv at være konstateret syg, men efter en konkret lægelig vurdering antages sandsynligvis at (kunne) være smittebærer, og det efter Sundhedsstyrelsens vurdering er afgørende, at personen er i karantæne og dermed evt. ikke kan arbejde af hensyn til bl.a. at modvirke spredning af smitte, kan karantænen sidestilles med, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det forudsættes, at der er tale om en løbende og aktiv, individuel opfølgning fra sundhedsmyndighederne af den karantæne-satte person.

Hvis der f.eks. er tale om en person, der er symptomfri og selv har valgt at gå i karantæne, fordi personen mener måske at have været udsat for smitte, vil betingelsen om at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom ikke være opfyldt. Det samme gælder en person, der skal blive hjemme fra arbejde på grund af Sundhedsstyrelsens anbefaling om, at personer, der har rejst i særlige risikoområder, bliver hjemme i to uger efter, at de har forladt området. Personen vil således ikke kunne modtage sygedagpenge i perioden. Tilsvarende vil en arbejdsgiver ikke være berettiget til refusion.

Efter sygedagpengelovens § 54 er en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen

vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at afværge store økonomiske konsekvenser for arbejdsgiverne ved et eventuelt omfattende udbrud af covid-19 i Danmark foreslås det, at der kan ydes sygedagpengerefusion for løn eller sygedagpenge, der bliver udbetalt i arbejdsgiverperioden fra lønmodtagerens første sygefraværdsdag vedrørende lønmodtagere, der er uarbejdsdygtige som følge af egen sygdom på grund af covid-19.

Endvidere foreslås det, at en arbejdsgiver kan opnå ret til refusion vedrørende en lønmodtager, der i øvrigt opfylder lovens betingelser bortset fra at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, når der er tale om, at lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19. Der skal således være tale om, at lønmodtageren ikke kan arbejde fra hjemmet.

Det foreslås, at ordningen skal gælde offentlige og private arbejdsgivere. Da der er tale om et midlertidigt initiativ som følge af covid-19, er der i lovforslaget indsat en ophørsklausul, hvorefter de midlertidige regler foreslås at ophøre den 1. januar 2021.

Lovens almindelige regler om beskæftigelseskrav m.v. forudsættes opfyldt for, at en arbejdsgiver skal få ret til den udvidede refusion. Det vil sige, at en arbejdsgiver ikke får ret til refusion for en lønmodtager, som ikke opfylder lovens beskæftigelseskrav over for kommunen.

I forhold til den første gruppe – hvor der gives refusion i arbejdsgiverperioden vedrørende lønmodtagere, der er uarbejdsdygtige på grund af covid-19 – gælder også lovens almindelige betingelse om, at den pågældende skal være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Der henvises til pkt. 2.1.1. om vurderingen af uarbejdsdygtighed på grund af egen sygdom som følge af covid-19, herunder at der ikke er tale om uarbejdsdygtighed ved frivillig karantæne m.v.

I forhold til den anden gruppe – hvor arbejdsgiverne får ret til at få refusion for perioden, hvor en lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19 – er lovens almindelige betingelse om, at den pågældende skal være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, fraveget.

Beregning og udbetaling af refusionen skal ske efter de almindelige regler i sygedagpengeloven. Det bemærkes, at for lønmodtagere, der på første sygefraværdsdag er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, og har ret til et jobafklaringsforløb, men hvor arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden udbetaler løn eller sygedagpenge, vil arbejdsgiveren være berettiget til refusion af sygedagpenge fra kommunen i arbejdsgiverperioden. Det gælder også for den gruppe, der bliver ret til refusion for, selvom de ikke opfylder lovens almindelige krav om uarbejdsdygtighed.

Er der tale om, at lønmodtageren helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil sygedagpengene helt eller delvist skulle bortfalde.

Et krav om udstedelse af dokumentation fra en læge/sundhedsmyndighederne vil kunne medføre en øget belastning af sundhedsmyndighederne. Endvidere vil der ikke ske konstatering af covid-19 af

alle smittede, men alene være en formodning for, at en given person er smittet. Den sygemeldte må derfor som udgangspunkt på tro og love erklære, at personen har en realistisk formodning om, at der er/var tale om covid-19.

2.2. Selvstændige erhvervsdrivende

2.2.1. Gældende ret

Efter sygedagpengelovens § 41 har selvstændige erhvervsdrivende ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag efter 2 ugers sygdom. Er der tegnet en sygedagpengeforsikring, har den selvstændige ret til sygedagpenge fra første eller tredje fraværsdag, jf. lovens § 45.

Ud over sygedagpengelovens øvrige betingelser er det en grundlæggende betingelse for ret til sygedagpenge, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Der gælder de samme regler om uarbejdsdygtighed som gælder for lønmodtagere, jf. ovenfor under punkt. 2.1.1.

Det er endvidere en betingelse for ret til sygedagpenge, at den selvstændige erhvervsdrivende opfylder et beskæftigelseskrav. Beskæftigelseskravet for selvstændige fremgår af sygedagpengelovens § 42, stk. 1, som fastslår, at retten til sygedagpenge er betinget af, at der inden for de seneste 12 måneder har været udøvet selvstændig virksomhed i mindst 6 måneder, heraf den seneste måned forud for sygefraværet. Virksomheden skal have været udøvet i mindst halvdelen af den normale overenskomstsmæssige tid. Har virksomheden været udøvet i mindre end 6 måneder, medregnes perioder med forudgående beskæftigelse som lønmodtager.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at afværge store økonomiske konsekvenser for selvstændige erhvervsdrivende ved et eventuelt omfattende udbrud af covid-19 i Danmark foreslås det, at der kan udbetales sygedagpenge fra første sygefraværsdag til selvstændige erhvervsdrivende, der er uarbejdsdygtige på grund af en sygdom som skyldes covid-19. Da der er tale om et midlertidigt initiativ som følge af covid-19, er der i lovforslaget indsat en ophørsklausul, hvorefter de midlertidige regler foreslås at ophøre den 1. januar 2021.

Endvidere foreslås det, at en selvstændig erhvervsdrivende, som ikke efter § 7 er uarbejdsdygtig, men som i øvrigt opfylder lovens betingelser, kan få sygedagpenge fra kommunen i den periode, hvor den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19.

Beregning og udbetaling af sygedagpenge skal ske efter de almindelige regler i sygedagpengeloven, ligesom lovens almindelige regler om beskæftigelseskrav m.v. forudsættes opfyldt. Er der tale om, at den selvstændige helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil sygedagpengene helt eller delvist skulle bortfalde efter lovens almindelige regler herom.

I forhold til den første gruppe – hvor der gives ret til sygedagpenge i egenperioden til selvstændige erhvervsdrivende, der er uarbejdsdygtige på grund af covid-19 – gælder også lovens almindelige betingelse om, at den pågældende skal være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Der henvises til pkt. 2.2.1. om vurderingen af uarbejdsdygtighed på grund af egen sygdom som følge af covid-19, herunder at der ikke er tale om uarbejdsdygtighed ved frivillig karantæne m.v.

I forhold til den anden gruppe – hvor den selvstændige får ret til at få sygedagpenge for perioden, hvor den pågældende ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19 – er lovens almindelige betingelse om at den pågældende skal være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, fraveget.

Et krav om udstedelse af dokumentation fra en læge/sundhedsmyndighederne vil kunne medføre en øget belastning af sundhedsmyndighederne. Endvidere vil der ikke ske konstatering af covid-19 af alle smittede, men alene være en formodning for, at en given person er smittet. Den sygemeldte må derfor som udgangspunkt på tro og love erklære, at personen har en realistisk formodning om, at der er/var tale om covid-19.

3. Lovforslagets forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal anvende det almindelige indberetningssystem, Nemrefusion, til at søge om refusion, hvis lønmodtagerens fravær skyldes covid-19.

Det vil i denne situation være nødvendigt, at arbejdsgiver og kommunen behandler oplysninger om, at årsagen til, at der søges om refusion, er covid-19. Hvis det kan udledes af indberetningen af fravær, at den registrerede er smittet med covid-19, vil der være tale om en helbredsoplysning, som er omfattet af artikel 9.

I forbindelse med ansøgninger om refusion vil arbejdsgiver og kommunen således behandle oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og artikel 9.

Efter artikel 6, stk. 1, litra e, kan der behandles personoplysninger, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det vurderes, at kommunens behandling af oplysninger vil kunne finde sted i medfør af artikel 6, stk. 1, litra e, idet kommunens forpligtelse til behandlingen af oplysninger følger af de foreslåede bestemmelser i dette lovforslag.

Det er vurderingen, at arbejdsgivers behandling også kan finde sted i medfør af samme bestemmelse, idet det er i samfundets interesse, at arbejdsgiver kan opnå refusion fra første fraværsdag, da det medvirker til at afbøde de negative økonomiske konsekvenser, som spredningen af covid-19 allerede har og vil kunne få.

Derudover skal databeskyttelsesforordningens artikel 5 være opfyldt ved behandlingen af oplysninger ved refusion for sygefravær i forbindelse med covid-19. Det indebærer bl.a., at behandlingen af oplysninger om fravær skal være rimelig og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandling efter artikel 6, stk. 1, litra e, fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Den enkelte kommune er efter § 4 i lov om digital løsning til brug for anmeldelse af sygefravær og anmodning om refusion af og tilskud m.v. (Nemrefusion), dataansvarlig efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven for de data i Nemrefusion, som skal anvendes i kommunens sagsbehandling. Kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, vurderes

dermed at være opfyldt. Det vurderes endvidere, at behandlingen er rimelig og nødvendig for at opfylde formålet med loven, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, da oplysningerne begrænses til at være en angivelse af fraværsårsagen (covid-19), men at nærmere oplysninger ikke skal behandles.

Behandlingen af særlige kategorier af oplysninger som f.eks. oplysninger om helbred må som udgangspunkt ikke ske, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1. Behandling kan dog ske, hvis én af undtagelserne i artikel 9, stk. 2, gør sig gældende.

Behandling kan efter artikel 9, stk. 2, litra f, finde sted, hvis behandlingen er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når domstole handler i deres egenskab af domstol.

Det vurderes, at arbejdsgivernes og kommunernes behandling af helbredsoplysninger, herunder om covid-19, som arbejdsgiveren registrerer i Nemrefusion, kan finde sted i overensstemmelse med denne bestemmelse, da behandlingen er nødvendig for, at arbejdsgiver kan fastslå et evt. krav på refusion og efterfølgende gøre sit retskrav om refusion gældende.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

De økonomiske konsekvenser af forslaget er særdeles vanskelige at skønne over, da det afhænger af udviklingen af covid-19-smittede. Samlet set skønnes forslaget med betydelig usikkerhed at medføre offentlige merudgifter på ca. 1.650 mio. kr. i 2020, jf. tabel 1.

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed samlet at medføre offentlige merudgifter til sygedagpenge og refusion på ca. 1.650 mio. kr. i 2020. De samlede udgifter til sygedagpenge fordeler sig med ca. 1.200 mio. kr. vedrørende staten og ca. 400 mio. kr. vedrørende kommunerne.

Herudover skønnes der at være statslige merudgifter på ca. 0,5 mio. kr. i 2020 i forbindelse med obligatorisk pension og kommunale merudgifter til administration på ca. 12 mio. kr.

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at berøre ca. 110.000 personer og medføre en merudgift til ca. 1,6 mio. sygedagpengedage. De faktiske udgifter afhænger særligt af udviklingen af covid-19-smittede. Lovforslagets økonomiske konsekvenser kan således være væsentligt underestimeret som følge af den særdeles betydelige usikkerhed, der er forbundet med skønnene for antallet af covid-19 smittede mv.

Tabel 1. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Merudgifter i mio. kr. (2020-pl.)	2020	2021	2022	2023
I alt statslige udgifter	1.223,7	0	0	0
Heraf til sygedagpenge	1.223,7	0	0	0
Heraf til obligatorisk pension	0,5	0	0	0
I alt kommunale udgifter	414,8	0	0	0
Heraf Reserver og budgetregulering vedrørende indkomstoverførelser	429,8	0	0	0
Heraf Kommunalt lov- og cirkulæreprogram (administration)	12,0	0	0	0

I alt	1.1665,5	0	0	0
-------	----------	---	---	---

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre, at der udbetales sygedagpenge og refusion til ca. 110.000 personer, der vil have ret til ydelse, til i gennemsnit 14 dage, svarende til ca. 1,6 mio. sygedagpengedage. Forslaget skønnes at medføre samlede merudgifter til sygedagpenge på ca. 1.650 mio. kr. i 2020, heraf ca. 1.200 mio. kr. til staten og ca. 400 mio. kr. til kommunerne, jf. tabel 2.

Tabel 2. Ydelseskonsekvenser af lovforslaget

Merudgifter i mio. kr. (2020-pl.)	2020	2021	2022	2023
I alt ydelseskonsekvenser	1.653,0	0	0	0
I alt sygedagpenge	1.653,0	0	0	0
Heraf stat	1.223,2	0	0	0
Heraf kommune	429,8	0	0	0

Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser for kommunerne. Det vurderes med betydelig usikkerhed, at kommunerne som følge af øget administration i forbindelse med udbetalingen af sygedagpenge relateret til covid-19, vil have merudgifter til administration på 12 mio. kr. i 2020.

Tabel 3. Administrative konsekvenser af lovforslaget

Merudgifter i mio. kr. (2020-pl.)	2020	2021	2022	2023
I alt administration	12,0	0	0	0
I alt administration	12,0	0	0	0
Heraf stat	0	0	0	0
Heraf kommune	12,0	0	0	0

De økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget bliver indarbejdet på lov om tillægsbevilling for 2020.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget forventer at medføre betydelige økonomiske lettelser for erhvervslivet.

Forslaget vil have administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet arbejdsgiverne skal anmode om refusion fra kommunerne. Forslaget forudsætter, at dette kan ske via den digitale indberetningsløsning Nemrefusion, som arbejdsgiverne anvender i dag i forbindelse med anmeldelse af sygefravær og anmodning om refusion.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil have administrative konsekvenser for borgerne, idet en lønmodtager, som er fraværende på grund af covid-19, vil skulle modtage og svare på et underretningsbrev som følge af arbejdsgivers anmodning om refusion fra første sygefraværsdag.

Selvstændige erhvervsdrivende, som er fraværende som følge af covid-19, skal anmode kommunen om en blanket til brug for ansøgning om sygedagpenge fra første sygefraværsdag.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har ikke været sendt i høring, da regeringen ønsker, at reglerne skal træde i kraft hurtigst muligt.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/Mindreudgifter (Hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, angiv »Ingen«)	Negative konsekvenser/Merudgifter (Hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, angiv »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Stat: Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for: 1.223,7 mio. kr. i 2020 Kommuner: Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for: 441,8 mio. kr. i 2020
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslagets administrative konsekvenser forventes at medføre følgende merudgifter for hhv. stat, kommuner og regioner: Stat: 0 mio. kr. i 2020 Kommune: 12,0 mio. kr. i 2020
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget forventer at medføre betydelige økonomiske lettelser for erhvervslivet.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Arbejdsgiverne skal anmode om refusion via Nemrefusion.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Borgerne skal svare på et underretningsbrev som følge af arbejdsgiverens anmodning om refusion.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter sygedagpengelovens § 41 har selvstændige erhvervsdrivende ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag efter 2 ugers sygdom. Er der tegnet en sygedagpengeforsikring, har den selvstændige ret til sygedagpenge fra første eller tredje fraværsdag, jf. lovens § 45.

Ud over sygedagpengelovens øvrige betingelser – herunder beskæftigelseskravet – er det en grundlæggende betingelse for ret til sygedagpenge, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det foreslås, at der i § 43 a, stk. 1, fastsættes regler om, at en selvstændig erhvervsdrivende, som i øvrigt opfylder lovens betingelser, har ret til sygedagpenge fra kommunen i de første 2 uger af sygeperioden, hvis den selvstændiges uarbejdsdygtighed efter § 7 skyldes covid-19.

Det betyder, at selvstændige vil kunne få sygedagpenge fra første fraværsdag, hvis sygefraværet skyldes covid-19.

Lovens almindelige regler om beskæftigelseskrav m.v. forudsættes opfyldt, og sygedagpengene beregnes og udbetales efter de almindelige regler i sygedagpengeloven. Der er f.eks. efter § 53 a ikke ret til sygedagpenge for søgnehellidage, så der vil ikke med hjemmel i § 43 a kunne udbetales sygedagpenge for en søgnehellidag.

Er der tale om, at den selvstændige erhvervsdrivende helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil sygedagpengene helt eller delvist skulle bortfalde efter lovens almindelige regler herom.

Det foreslås, at der i § 43 a, stk. 2, fastsættes regler om, at en selvstændig erhvervsdrivende, som ikke efter § 7 er uarbejdsdygtig, men som i øvrigt opfylder lovens betingelser, har ret til sygedagpenge fra kommunen i den periode, hvor den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19.

Det er således en betingelse, at der er tale om, at den selvstændige tilhører en af de grupper, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler hjemmeophold på grund af covid-19. Det kan f.eks. være på grund af rejse i bestemte områder, hvor sundhedsmyndighederne i en periode anbefalede hjemmeophold, eller personen har opholdt sig på et bestemt sted et bestemt tidspunkt.

Det er også en betingelse, at den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af hjemmeopholdet.

Det betyder, at selvstændige vil kunne få sygedagpenge, hvis fraværet skyldes covid-19, selvom der ikke er tale om uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand. Er der tale om, at den selvstændige

erhvervsdrivende helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil sygedagpengene helt eller delvist skulle bortfalde efter lovens almindelige regler herom.

Bortset fra kravet om uarbejdsdygtighed skal lovens almindelige regler om beskæftigelseskrav m.v. være opfyldt, og sygedagpengene beregnes og udbetales efter de almindelige regler i sygedagpengeloven. Der er f.eks. efter § 53 a ikke ret til sygedagpenge for søgnehellidage, så der vil ikke med hjemmel i § 43 a, stk. 2, kunne udbetales sygedagpenge for en søgnehellidag.

Det foreslås, at der i § 43 a, stk. 3, fastsættes regler om, at anmeldelse af fraværet til kommunen efter stk. 1 og 2 skal ske senest 3 uger efter første fraværsdag ved at udfylde en blanket, som udleveres af kommunen. Kommunen kan se bort fra overskridelse af fristen i pkt. 1 af de grunde, som fremgår af § 43, stk. 5.

Det betyder, at de selvstændige skal ansøge om de særlige covid-19-sygedagpenge manuelt i kommunen, og at disse ansøgninger behandles manuelt. Den selvstændige kan f.eks. via telefon eller en e-mail til kommunen anmode kommunen om at sende blanketten. I forbindelse med ansøgning skal den selvstændige på tro og love skrive under på, at fraværet skyldes covid-19. Den selvstændiges frist på 3 uger efter første fraværsdag skal ses i lyset af denne manuelle procedure.

Proceduren skyldes, at det ikke er muligt for alle selvstændige at søge om at få sygedagpenge fra første sygefraværsdag ved hjælp af det almindelige indberetningssystem Nemrefusion i forbindelse med anmodning om sygedagpenge fra første fraværsdag på grund af covid-19, idet det kun er muligt for *forsikrede* selvstændige at søge om sygedagpenge tidligere end efter 14 dages sygdom.

Efter sygedagpengelovens § 43, stk. 5, kan kommunen udbetale sygedagpenge for tiden før anmodningsdagen, når den selvstændige på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde rettidigt, eller når andre særligt undskyldende forhold har bevirket, at anmeldelse ikke er sket rettidigt. Anmodningsfristen kan dog ikke fraviges, når anmodningen er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden.

Da der er tale et midlertidigt initiativ som følge af covid-19, er der i lovforslaget indsat en ophørsklausul, hvorefter de midlertidige regler foreslås at ophøre den 1. januar 2021.

Til nr. 2

Efter sygedagpengelovens § 30 har en lønmodtager, som ikke får udbetalt fuld løn under sygdom, ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 30 kalenderdage fra første fraværsdag.

Efter sygedagpengelovens § 33, stk. 1, nr. 2, indtræder retten til sygedagpenge fra kommunen fra lønmodtagerens første fraværsdag efter, at retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren efter kapitel 10 eller udbetaling af løn fra arbejdsgiveren er ophørt.

Efter sygedagpengelovens § 54 er en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum.

Det foreslås, at der i § 53 b, stk. 1, fastsættes regler om, at en arbejdsgiver har ret til at få refusion fra kommunen i de første 30 kalenderdage af sygefraværet, hvis lønmodtagerens uarbejdsdygtighed efter § 7 skyldes covid-19 og lønmodtageren i øvrigt opfylder lovens betingelser. Refusionen beregnes efter reglerne om sygedagpenge fra kommunen til lønmodtagere, jf. § 47, stk. 1, 1. pkt. Refusionen kan dog højst ske med det beløb, som lønmodtageren har ret til efter § 50, stk. 2.

Det betyder, at arbejdsgiver vil få udbetalt sygedagpengerefusion fra første sygefraværsdag for så vidt angår lønmodtagere, hvis lønmodtagerens sygefravær skyldes covid-19.

Arbejdsgiver får ikke ret til refusion, hvis lønmodtager ikke har ret til sygedagpenge, f.eks. fordi lønmodtager ikke opfylder lovens beskæftigelseskrav over for kommunen. Ligeledes vil arbejdsgiver ikke få ret til refusion, hvis lønmodtager af anden grund ikke har ret til sygedagpenge. Der er f.eks. ikke ret til sygedagpenge for søgnehellidage, så arbejdsgiver kan tilsvarende ikke få refusion for disse dage. For lønmodtagere, der på første sygefraværsdag er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, og dermed har ret til et jobafklaringsforløb i stedet for sygedagpenge, og hvor arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden udbetaler løn eller sygedagpenge, vil arbejdsgiveren være berettiget til refusion fra kommunen i arbejdsgiverperioden, jf. således Ankestyrelsens principmeddelelse 15-15.

Refusionen beregnes og udbetales efter de almindelige regler i sygedagpengeloven, ligesom lovens almindelige regler om beskæftigelseskrav m.v. forudsættes opfyldt. Er der tale om, at personen helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil sygedagpengene helt eller delvist skulle bortfalde.

Det foreslås, at der i § 53 b, stk. 2, fastsættes regler om, at for en lønmodtager, der i øvrigt opfylder lovens betingelser, har arbejdsgiveren, uanset at lønmodtageren ikke er uarbejdsdygtig efter § 7, ret til at få refusion fra kommunen for udbetalt løn for den periode, hvor lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19. Refusionen beregnes efter reglerne om sygedagpenge fra kommunen til lønmodtagere, jf. § 47, stk. 1, 1. pkt. Refusionen kan dog højst ske med det beløb, som lønmodtageren ville have til efter § 50, stk. 2, hvis lønmodtageren kunne få sygedagpenge, fordi lønmodtageren var uarbejdsdygtig efter § 7.

Det er således en betingelse, at der er tale om, at lønmodtageren tilhører en af de grupper, hvor sundhedsmyndighederne anbefaler hjemmeophold på grund af covid-19. Det kan f.eks. være på grund af rejse i bestemte områder, hvor sundhedsmyndighederne i en periode anbefalede hjemmeophold, eller personen har opholdt sig på et bestemt sted på et bestemt tidspunkt. Bestemmelsen er ikke opfyldt, hvis arbejdsgiver f.eks. sender lønmodtageren hjem på grund af svigtende ordretilgang, eller vælger at sende sine ansatte hjem, fordi arbejdsgiver selv mener, at der er tale om smittefare. Det er også en betingelse, at lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af hjemmeopholdet.

Det betyder, at arbejdsgiver vil kunne få refusion, hvis fraværet skyldes covid-19, selvom der ikke er tale om uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand. Er der tale om, at lønmodtageren helt eller delvist arbejder hjemmefra, vil refusionen helt eller delvist skulle bortfalde efter lovens almindelige regler herom.

Bortset fra kravet om uarbejdsdygtighed skal lovens almindelige regler om beskæftigelseskrav m.v. være opfyldt, og refusionen beregnes og udbetales efter de almindelige regler i sygedagpengeloven, som hvis lønmodtageren opfyldte kravet om at være uarbejdsdygtig efter § 7.

Arbejdsgiveren skal anvende det almindelige indberetningssystem Nemrefusion i forbindelse med anmodning om refusion for covid-19, så sagerne kan blive oprettet automatisk i kommunerne. Arbejdsgiveren skal ved anmodningen om refusion fra første dag angive ”anden årsag” og med fritekst angive, at årsagen er covid-19. På denne måde vil det digitale flow kunne gennemføres i disse sager. Lønmodtageren vil modtage et underretningsbrev om arbejdsgiverens anmodning, hvoraf oplysningerne afgivet af arbejdsgiveren vil fremgå. Lønmodtageren har pligt til at give besked til kommunen, hvis lønmodtageren ikke er enig i de oplysninger, arbejdsgiveren har afgivet.

Det foreslås, at der i § 53 b, stk. 3, fastsættes regler om, at § 59, stk. 1-8, finder anvendelse for anmeldelse af refusionskrav efter stk. 1 og 2.

Det vil betyde, at lovens almindelige regler om anmeldelse af refusionskrav også skal finde anvendelse for så vidt angår ordningen om refusion til en arbejdsgiver, hvis lønmodtagerens fravær skyldes covid-19.

Det betyder blandt andet, at hvis fraværet er afsluttet inden for 30 kalenderdage fra første fraværsdag, kan der ydes refusion for tidsrum, der ligger indtil 3 måneder forud for fremsættelsen af kravet, jf. § 59, stk. 4.

Da der er tale om et midlertidigt initiativ som følge af covid-19, er der i lovforslaget indsat en ophørsklausul, hvorefter den foreslåede regel foreslås at ophøre den 1. januar 2021.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, da der ønskes så tidlig en ikrafttræden, som Folketingsbehandlingen muliggør.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse. Ifølge grundlovens § 42, stk. 7, kan et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, i særdeles påtrængende tilfælde stadfæstes straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom. I den forbindelse bemærkes, at forslaget skal medvirke til at afbøde de negative økonomiske konsekvenser, som spredningen af covid-19 allerede har og vil kunne få, og at det er afgørende at dette sker snarest, idet udbetaling af refusion til arbejdsgiveren efter den foreslåede § 53 b og udbetaling af sygedagpenge til en selvstændig erhvervsdrivende efter § 43 a tidligst kan finde sted efter lovens ikrafttrædelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 43 a og 53 b, som affattet ved denne lovs § 1, ophæves den 1. januar 2021. Forslaget indebærer, at de nye regler om arbejdsgivers ret til refusion og selvstændiges ret til sygedagpenge som følge af covid-19, der gennemføres med lovforslaget, automatisk ophæves, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge reglernes gyldighedsperiode.

Det betyder, at en arbejdsgiver for perioder fra den 1. januar 2021 ikke vil kunne opnå ret til refusion i arbejdsgiverperioden for en lønmodtagers uarbejdsdygtighed efter § 7 der skyldes covid-19, eller til refusion for udbetalt løn til en lønmodtager, som efter § 7 ikke er uarbejdsdygtig, selvom lønmodtageren er i hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19, jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 2. Tilsvarende vil en selvstændig erhvervsdrivende ikke kunne opnå ret til sygedagpenge fra kommunen i de første 2 uger af sygeperioden for perioder fra den 1. januar 2021, hvis den selvstændiges uarbejdsdygtighed på grund af egen sygdom skyldes covid-19 eller

sygedagpenge, selvom den selvstændige er i hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19, jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 1.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet det bemærkes, at lov om sygedagpenge i øvrigt ikke finder anvendelse for Færøerne og Grønland, jf. § 83 i loven.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at § 43 a i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse for selvstændige erhvervsdrivende, som har været eller bliver uarbejdsdygtige efter § 7 skyldes covid-19, og hvor første sygefraværdsdag er den 27. februar 2020 eller senere. For fravær som følge af covid-19 med første fraværdsdag i perioden fra den 27. februar 2020 og frem til lovens ikrafttrædelse, kan der indgives anmodning om sygedagpenge indtil den 15. april 2020. Derved sikres, at selvstændige har en rimelig frist til at anmode om sygedagpenge for fravær før lovens ikrafttrædelse.

Det medfører, at en selvstændig erhvervsdrivende kan få efterbetalt sygedagpenge for perioden 27. februar 2020 og frem til lovens ikrafttrædelse, hvis den selvstændige har været uarbejdsdygtig efter § 7 som følge af covid-19. Selvstændige erhvervsdrivende får således ret til sygedagpenge i egenperioden på 14 dage, i de tilfælde, hvor sygefraværet skyldes covid-19. Der er således tale om en begunstigende regel, som indføres med tilbagevirkende kraft fra 27. februar 2020, som er dagen, hvor det første tilfælde af covid-19 blev konstateret i Danmark.

Det foreslås, at § 43 a ophæves den 1. januar 2021, jf. lovforslagets § 2, stk. 3. Det betyder, at der alene vil kunne udbetales sygedagpenge efter § 43 a til en selvstændig erhvervsdrivende for fravær til og med den 31. december 2020. Det betyder, at hvis f.eks. en selvstændig erhvervsdrivende den 20. december 2020 har fravær efter § 43 a som følge af covid-19, vil der alene kunne udbetales sygedagpenge efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, frem til og med den 31. december 2020, selv om den selvstændiges sygefraværperiode går ud over denne dato.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 53 b i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, finder anvendelse for en arbejdsgiver, der søger om refusion for de første 30 kalenderdage af sygefraværet, hvis lønmodtagerens fravær skyldes covid-19 og første sygefraværdsdag er den 27. februar 2020 eller senere.

Det medfører, at en arbejdsgiver kan få efterbetalt refusionen for udbetalt løn eller sygedagpenge for perioden 27. februar 2020 og frem til lovens ikrafttrædelse. Arbejdsgiveren får således en udvidet ret til refusion af sygedagpenge i de tilfælde, hvor lønmodtagerens sygefravær for denne periode skyldtes uarbejdsdygtighed på grund af egen sygdom som følge af covid-19. Der er således tale om en begunstigende regel, som indføres med tilbagevirkende kraft fra 27. februar 2020, som er dagen, hvor det første tilfælde af covid-19 blev konstateret i Danmark.

Det foreslås, at § 53 b ophæves den 1. januar 2021, jf. lovforslagets § 2, stk. 2. Det betyder, at en arbejdsgiver alene kan opnå ret til refusion efter § 53 b på grund af covid-19, for fravær til og med den 31. december 2020. Det betyder, at hvis f.eks. en lønmodtager den 20. december 2020 har fravær efter § 53 b, stk. 2, som følge af covid-19, vil der alene kunne udbetaltes refusion efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 2, frem til og med den 31. december 2020, selv om lønmodtagerens fraværperiode går ud over denne dato.

Det foreslås i *stk. 3*, at for fraværsdage før den 1. januar 2021 finder bestemmelserne i §§ 43 a og 53 b i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, anvendelse, selv om ansøgning er indgivet efter lovens ophævelse, eller hvis ansøgning ikke er færdigbehandlet efter lovens ophævelse. Det betyder f.eks. at hvis en selvstændig erhvervsdrivende har fravær omfattet af § 43 a i perioden fra den 25. december 2020 til den 3. januar 2021, vil den selvstændige også efter 1. januar 2021 kunne anmode om og få sygedagpenge for perioden fra den 25. december til og med 31. december 2020.